

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ – SCÉNÁŘ

Tonda: Pan Rudolf Pastuzsek se narodil 24.10. 1944 v Pustiměři do rodiny bohatého zemědělce. Do roku 1950 vyrůstal v Boršově u Moravské Třebové. Po nástupu komunistů na jeho rodinu začal být vyvíjen tlak k vstupu do JZD. Rodina vstup odmítala.

Nahrávka 00:08:16 – 00:08:50 „Jenže průšvih byl ten že tyhle ty sedláci jako byl třeba můj otec nebo ty krajan, žejo, tak si poměrně dost dobře vedli a do toho JZD nechtěli, ale byla tam spousta takovejch který, jako já nevím, on byl třeba vyučeněj krejčím, ale zabral grunt a chtěl hospodařit. Jo a tak tyhle ty lidi většinou jako už hospodařili špatně. Já si pamatuje chcípal jim dobytek dokonce třeba ta rodině neměla co jíst žejo.“

Nahrávka 00:09:49 – 00:10:14 „Právě tahleta skupina těch těch lidí a bylo jich dost, žejo, tak, tak začali zakládat to Jednotný zemědělský družstvo a samozřejmě jelikož to byly teda jako hospodářství špatný, tak potřebovali tam vtáhnout ty dobrý, žejo, protože ty měli dobrej dobytek, kvalitní dobytek, plemenej žejo.“

Anička: Rodina nakonec stejně byla donucena do JZD vstoupit.

Nahrávka 00:11:23 – 00:12:08 „Nakonec je donutili tím způsobem, že jim dali enormní dodávky všeho, masa, obilí, brambor, jo. Zkrátka ty zemědělci to nemohli splnit. A ještě k tomu jim vlastně ty pole jejich sebrali a dali jim pole úplně někde jinde, třeba zaplevelený, že jo nebo takhle, že jo, takže to začala být jako hrozná doba. A tyhle ty který nějak už nebyli schopný neměli sílu ty dodávky splnit, žejo, no tak samozřejmě je pozavírali.“

Ruda: Tatínek pana Pastuzska se ocitl v této situaci a nakonec byl zavřen do vězení v Brně. Maminka na výchovu svých tří dětí zůstala sama. Příbuzní rodině často jezdili pomáhat s udržováním statku, i přes to se psychický stav maminky pana Pastuzska stále zhoršoval. Nakonec musela být odvezena do psychiatrické léčebny. Takto pan Pastuzsek přišel o oba rodiče v pouhých 6 letech.

Bea: Jelikož se o něj neměl kdo starat, adoptovali si ho jeho teta a strýc. Přestěhoval se k nim do Zlína. Po pár letech ale jeho adoptivní máma zemřela.

Nahrávka 00:19:44 – 00:20:02 „Ten jako adoptivní otec, žejo, tak ten nakonec si našel jako novou družku se dvou dětma, žejo, no takže já už jsem tím pádem, když jsem šel do učení, tak jsem šel na internát a už jsem se vlastně domů nevrátil.“

Vojta: Po dokončení střední školy pan Pastuzsek absolvovala povinnou vojenskou službu z které má spousta zajímavých zážitků.

Nahrávka 00:32:23 – 00:32:56 „Jsem hrál divadlo. Tam byl nějaký kontakt jako od nás z oddílu a s režisérkou z toho plzeňského divadla Tylového. Tehdy jako to bylo k výročí října, oni tam měli nastudovanej balet Bachčisarajská fontána Puškin.“

Nahrávka 00:33:36 – 00:33:38 „My jsme právě hráli ty Tatary, takže jsme tam všechny jako pobili.“

Nahrávka 00:34:11 – 00:35:45 „A tam právě to bylo k výročí toho Velká říjnová socialistická revoluce tohle bylo a ty první nějaký představení byly většinou pro krajskej výbor KSČ a tyhle ty jako funkcionáře, žejo. No a my jsme tehdy udělali nějaký malér a byl to dost takovej velkej jo, a tak jsme no a tak samozřejmě druhé den velitel pluku, žejo, nás všechny potrestal a všechny nás chtěl nechat zavřít. A to byl hrozný průšvih, protože zase ta režisérka, tak ta zjistila že to je průšvih že oni to představení pro ty tyhle ty významný osoby nemůžou dělat, žejo, protože nemá Tatary. No tak šla tehdy

na krajskej výbor KSČ, žejo, no a přes krajskej výbor KSČ a oni nám museli všechny ty testy zrušit. To bysme bejvali po 14 dnech dostali."

Anička: 21. srpna při ruské okupaci se pan Pastuzsek vydal do práce jako každý den a teprve tam se dozvěděl, co se děje.

Nahrávka 00:40:27 – 00:40:52 „Šel jsem normálně do práce, žejo, chodil jsem, dělal jsem od šesti hodin, žejo. Přišel jsem do tý nástrojárny a ted'ka jsem se díval co se děje. Nikdo nepracoval, měli tam puštěný tranzistorový rádia každej u toho, žejo. A ted'ka jako: ty nic nevíš, nás okupují, rusové nás okupují."

Tonda: V roce 1969 se pan Pastuzsek díky sportovním úspěchům přestěhoval do Německa. O rok později se však přestěhoval zpět do České republiky za svou přítelkyní.

Bea: Po Sametové revoluci v roce 1989 byli jeho rodině pozemky vráceny.

Ruda: Toto je jeho vzkaz dalším generacím:

Nahrávka 00:59:25 – 00:59:40 „Když to řeknu moc jednoduše, žejo, tak nevěřte rusákům, nevěřte rusákům jo a nevěřte těm který zkrátka jsou na jejich straně."